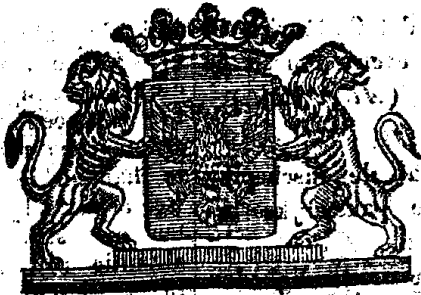

ARNHEMSCHE

Donderdag

COURANT.

den 20 December.

Bij deze Courant behoort een Vervolg.

Tweede Kamer der Staten-Generaal.

BERAADSLAGING OVER DE WOELINGSWET.

Omrent de *woelingswet* met betrekking van onrust en kwaadwilligheid heeft de *Arnhemse Courant* reeds zoo dikwerf haar gevoelen geuit, dat het overbodig zijn zou er nogmaals op terug te komen. De vernieuwing dier *woelingswet* door de Tweede Kamer, in hare zitting van den 2den December, met 46 tegen 5 stemmen aangenomen, zou hier dan ook waarschijnlijk met stilzwijgen zijn voorbij gegaan, ten ware de redevoering van den heer *LUZAC* bij die gelegenheid gehouden, aan de zitting der Kamer bijzonder belang bijgezet had. De edele vertegenwoordiger uit Holland heeft namelijk de gelegenheid willen waarnemen, om iets ten voordeele van het lang verwachtte, en denkelijk nog lang te wachten, Nederlands strafwetboek te beproeven, als mede om een regt, dat van vrije godsdienstoefening, door de grondwet gewaarborgd, te handhaven. Wij mogen evenwel niet ontveinzen, dat wij, met hoe veel leedwezen ook, ons oortuigd houden van de waarheid der aanmerking laatstleden jaar door een der vertegenwoordigers uit Gelderland gemaakt, te weten, dat de bedenkingen en vermaningen der vertegenwoordigers weinig of niets afdoen tenzij aan dezelve kracht worde bijgezet door eene weigerende stem.

» Ik heb — begint de heer *LUZAC* — eenigen tijd in twijfel gestaan, of ik, bij de beraadslagingen over de onderhavige wet, het woord zou vragen. Mijne poging in het verleden jaar, bij dezelfde gelegenheid, aangewend, toen eene enkele voldoende verzekering of ophelderende tegenwoordigheid en terechtwijzing te bekomen, op een en ander punt, met ons strafregt in verband staande, ontbreekt toen noch het een noch het ander. — Waarom nu hier niet bijgevoegd: indien zulks dit jaar weder eveneens niet zal ik tegen de wet stemmen? Zoodanige handelwijze, stelselmatig toegepast, zou waarschijnlijk verhoeden hetgeen de heer *SCHMIDT* ten vorigen jare laide betreurde, toen hij zeide: »Heden betreurde men zich, dat men niet had gehandeld als de regering in goedde niet geven; zij breidt hare magt uit, wij weten de onze niet te handhaven.»

» Ik geloof — vervolgde de heer *LUZAC* — in den geest van een aanzienlijk gedeelte der natie te handelen, wanneer ik, ter gelegenheid van een ontwerp van wet, waarbij aan acht artikelen van ons wetboek van strafregt als het ware een jaar levens wordt toegezegd, eenige redenen in het midden breng, waarom het algemeen betreurd wordt, dat Nederland zoo lang moet verstoken blijven van strafwetten, met hare zeden en gewoonten overeenkomende. Gaarne zouden wij hier aan het oordeel des edelen vertegenwoordigers onderwerpen, of Nederland niet veel eer verlichte, vrijzinnige, en menschwaardige strafwetten behoeft, dan wel wetten »overeenkomende met hare zeden en gewoonten.» Toen onze minister van justitie, de heer *VAN MAANEN*, den geeselpaal herstelde, geschiedde zulks misschien overeenkomstig de zeden en gewoonten van Nederland; en werden de zeden en gewoonten van Nederland, vooral van Oud-Nederland, geraadpleegd, zoo zouden verscheidene schandvlekken der menschheid, welke de heer *LUZAC* evenzeer als wij, uit het aanstaande strafwetboek zal pogen te weren, er in blijven, misschien wel er nieuw worden ingevoerd. Het is zeer goed, bij het maken eener nieuwe wetgeving, zeden en gewoonten te raadplegen en in het oog te houden; maar regt en menscheijkheid moeten nog zwaarder wegen. Zeer mogelijk, dat, bij de aanstaande beraadslagingen over de nieuwe strafwetgeving (gesteld dat die door het tegenwoordig geslacht worden beleefd) de heer *VAN MAANEN* en de ministeriële meerderheid der kamer, geeselpaal en brandmerk en wie weet welk gruweltuig meer, als Oud-Nederlandsch, als vaderlijk, als onontbeerlijk voorstellen; en dat de kamer, om der eenstemmigheds wille, of om de regering in het oog des buitenlands te ondersteunen, Nederlanders aan geeselpaal en brandmerk overlevert, en voortdurend laat werpen in gevangenissen, wier bouwvallige toestand (het zijn de woorden der gedeputeerde staten) niet langer voortduren kan; zeer mogelijk, dat dit alles dan steune op Nederlands zeden en gewoonten; — maar onmogelijk immers, mijnheer *LUZAC*, dat gij daar aan uwe toestemming hecht?

» Het moet toch algemeen verwonderen (vervolgt de edele heer) dat juist dat wetboek, hetwelk door de geleerden, die hetzelfde wetenschappelijk behandelen, door de regters aan wie de toepassing op de schuldigen te beurt valt, hetwelk door den buitenlander nietall een, maar ook door de Franschen zelfs steeds voor het slechtste hunner codices werd uitgekregen; het

welk na 1830 door de Fransche kamers reeds weder is nagezien en verbeterd; het laatste van allen over Nederland zal heerschen, en dat eene bezadigde, orde- en vrijheidlievende natie onder strafwetten blijft zuchten, door de principes van een opregten dwingeland bezielt.

» Wanneer men dit ernstig betreurt, en bij zich zelfen nagaat wat in vroegere jaren alhier ten opzichte der invoering van een nieuw strafregt gebeurd is, dan wordt al dadelijk de herinnering bij ons levendig, hoe onbegrijpelijk de regering van den Franschen koning konwikk, toen Zijne Excellentie onze tegenwoordige minister mede aan het hoofd van het departement van justitie en politie geplaatst was, eene commissie uit de heeren *MASTERS*, *ALOUT* en *VAN MUSSCHENBROEK* bestaande, in vier maanden tijds, van de maand November 1807 af tot Maart 1808, een geheel wetboek van strafregt ontwierp; hoe dit wetboek binnen acht maanden tijds door den staatsraad op het nauwkeurigst onderzocht, en bij de welgevende vergadering beoordeeld en aangenomen is geworden, te dien effecte, dat het reeds den 31sten December 1808 is afgekondigd. Wij leeren deze bijzonderheden kennen uit de aanspraak van den toenmaligen staatsraad, den heer *VAN GENT*, aan het wetgevend ligchaam gerigt, en door *KAMPER* in zijne inleiding op het crimineel wetboek (pag. 124) bewaard.

» De taak was echter toen zeer moeilijk, ja, ik zoude durven zeggen, moeilijker dan thans, nadat gedurende een tijdsverloop van bijna 30 jaren de studie van het strafregt, zoo vele schrandere en menschlievende mannen heeft bezig gehouden, en de beste leermeesteresse, de ondervinding, ons hier en in het overige Europa met het goede en min navolgenswaardige van de bestaande strafwetboeken heeft bekend gemaakt.

Daarna vermeldt de edele heer, wat er ter bekoming van eene verbeterde strafwetgeving geschied is, en besluit dan dit onderwerp met de volgende aanmerkingen:

» Ik vrees een weinig, dat wij eindelijk ons, bij de nieuwe wetgeving, zullen leeren moeten behelpen met hetgeen waarmee wij ons gedurende 27 jaren, door den raad der geleerden, moesten vergenoegen. — De wettende toch, in de troonrede gebezigd: *Ik mag verwachten dat het binnen eenigen tijd zal zijn voltooid*, geven geene directe hoop in deze zitting de wetsontwerpen te gamoet te zien, en op eenige meerderen aandrang bij de processen-verbaal der afdelingen op de begrooingswetten, is het antwoord der regering in mijne schatting niet zoo bemoedigend als wij konden wenschen: » Ook de regering (zegt men aldaar, pag. 6) deelt den wensch, dat het nieuwe wetboek van strafregt spoedig zal kunnen voltooid en voorgedragen worden, en dat ook de herziening der militaire wetten gelijken voortgang zal maken. De maatregelen tot bevordering en verwezenlijking van dit een en ander, door de regering genomen, strekken ten bewijze, dat deze aangelegenheden door haar niet uit het oog verloren worden.»

» Ik wil hieraan niet twifelen, Ed. Mog. Heeren, doch kan ik van onbescheidenheid beschuldigd worden, wanneer ik hierop zeggen durf, dat het niet genoeg is deze aangelegenheden niet uit het oog te verliezen; dat wij, na het besluit van 28 Maart 1836, na al wat te dezer zake gezegd en gebeurd is, en met de erkende behoefte, mogen verwachten, dat die aangelegenheden zoo spoedig mogelijk aangevat zullen worden, met ernst, ijver en kracht onderhanden genomen? — Zouden wij hier tevens niet den wensch mogen bijvoegen, dat aan de leden kamer gebeuren moge wat in 1827 geschied is, en dat wij ook het nieuwe ontwerp, enige maanden na het eerste worden gebragt, zullen ontvangen, ten einde ook in de gelegenheid gesteld te zijn (zoo als Z. M. dit toen verlangde) hetzelfde, in den tusschentijd der zittingen, rijpelijk te onderzoeken? — Aldus toch voorbereid, kunnen onze deliberatiën in de sectiën korter zijn, het voordragen onzer bedenkingen doelmatiger en sneller, en wij aldus spoediger tot het heilzame resultaat onzer werkzaamheden, de tot standbrenging van een verbeterd strafwetboek, geraken. (Het slot hierna.)

TURKIJE.

Men schrijft uit Smyrna: Nadat de zeeroovers zich verspreid hadden, en Samos eene Turkache goelet in den grond te boreit, en de manschap vermoorden, zijn verscheidene schepen derwaarts gezeld om de zeeroovers van welke er reeds twee te Patmor gegrepen waren, te gevechten. Deze zijn inwoners van Creta, welke tot het ondergaan hunner straf naar Constantinopel gezonden zijn.

Konstantinopel, 21 November. Men gelooft algemeen dat Oostenrijk tot het verdrag van 16 Augustus toetreden zal. Tot nog toe evenwel heeft de internuncius geene stappen daartoe gedaan. (Allg. Zeit.)

ITALIE.

Rome, 4 December. Berigten uit Ancona melden, dat de inschepping der Fransche troepen heden zal geëindigd zijn, en dat de pausselijke bezetting gereed staat om dadelijk al de posten over te nemen.

— Nog voor Kersmis zal er, indien geene onverwachte omstandigheden tusschen beide komen, een geheim consistorie gehouden worden, waarin de paus verscheidene bisschoppen en ook eenige kardinalen benoemen zal.

Rome, 6 December. De bij het Brusselsche hof geaccrediteerd ezaakgelastigde, monsignor *Fornari* is tot buitengewonen gezant met den titel van apostolischen internuncius benoemd, ten einde aan zijne gewichtige betrekking den haar voegenden luister bij te zetten. (Allg. Zeit.)

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stockholm, 4 December. Tegen den aanstaanden winter zijn weder op 's konings kosten twee groote nacht-herbergen, de eene in het noordelijke de andere in het zuidelijke gedeelte der stad ingerigt; arme lieden die geen nachtverblijf hebben, zullen daar een toevlucht kunnen vinden. Er is plaats voor meer dan 200 personen, die zich van 4 uur 's middags tot 10 uur 's avonds kunnen aanmelden.

— Al de leden van de Noorweegschen staatsraad zijn reeds te Christiania verzameld, om er den koning af te wachten. (Pr. St. Z.)

ZWITSERLAND.

Basel, 8 December. Volgens de laatste berigten uit het kanton Aargau, heeft de gisting aldaar eenen hoogen graad bereikt, en het ontbreekt nog slechts aan eenen leider om in opstand uit te barsten. (Bas. Zeit.)

DUITSCHLAND.

Stuttgart, 12 December. De *Schwäbischer Merkur* merkt aan: Ook hier loopt het gerucht, waarvan eenige dagbladen reeds melding maakten, dat, bij een tusschen het tolverbond en het koninkrijk der Nederlanden te sluiten verdrag, de belasting op den invoer van loepsuiker tot op 5½ thr. p. ctar, zal worden verminderd; wij kunnen echter de daaruit afgeleide bezorgdheid voor de beetwortelsuiker-fabrieken niet deelen, naardien wij gelooven, dat deselve alzoo nog zeer goed tegen de mededinging bestand zijn zouden.

Frankfort, 14 December. De berigten, welke heden het *Handelsblad* uit 's Gravenhage mededeelde, betrekkelijk een besluit, door vier mogendheden der Londensche conferencie genomen, maakten hier geen bijzondere indruk; men gelooft niet volkomen, dat de conferencie, of slechts vier mogendheden derzelfde een definitief besluit genomen hebben. Op de beurs had het bericht des *Handelsblads* ook geen invloed.

Nürnberg, 15 December. Gisteren avond is Beijerens beroemde veldheer, de veldmaarschalk *von Wrede*, op zijn slot te Ellingen gestorven.

Uit München meldt men, dat de doelmatigheid van het bestraten met asphalt nu ook het stedelijk bestuur overgehaald heeft om dit op de trottoirs van hunne gebouwen toe te passen. Zoo wordt nu het trottoir aan beide zijden aan de Isar-poort met asphalt gestraat. De koning bezigtigde gisteren dit werk en gaf zijnen wensch te kennen tot verdere uitbreiding deszelfs in de residentie.

PRUISSEN.

In de *Kölnische Zeitung* van den 16den dezer leest men het volgende stuk: **Keulen, 15 December.** De redacteur van dit blad heeft den onderstaanden brief ter openbaarmaking bekomen:

— **Keulen, 14 December.** Aan den verantwoordelijke redacteur der *Kölnische Zeitung*. — Het bericht, voorkomende in de *Kölnische Zeitung* van den 5den dezer, betrekkelijk de plaats gehad hebbende in hechtenisneming des pastoors der St. Ursula-kerk, de heer *Beckers*, noopt den ondergeteekenden, die den heer *Beckers* op den derden dag na zijne arrestatie als verdediger toegevoegd is, nu welgeboren hierbij uit te noodigen, om in een der eerste nummers van de onder nwe verantwoordelijkheid uitkomende courant, de volgende verklaring op te nemen: » Dat de pastoor *Beckers*, wel is waar, na bekomen magtiging van het ministerie van geestelijke zaken, wegens de in het bedoelde dagblad-artikel te last gelegde overtredingen in een geregeld onderzoek betrokken, en tevens ten gevolge van bestaande vermoedens krachtens een bevel der onderzochtingscommissie in hechtenis genomen is, doch dat evenwel de competente rechter tot nog toe over de tegen den pastoor *Beckers* uitgebrachte beschuldigingen niet geoordeeld, zoolmeer het slotverhoor eerst den 7den en 8ten December plaats gehad heeft, de verdediging des beschuldigten den 11den is ingeleverd, en de regterlijke uitspraak nog gewacht wordt. » Met achting en dienstvaardigheid, *Bismarck*, juriste-raad en advocaat bij het Rijnl. A. G. hof. »

Dusseldorp, 13 December. De heer pastoor *Rinterim* te Bilk is, ten gevolge van een jegens hem ingesteld onderzoek van het koninklijk landgerecht te Dusseldorp, tot twee jaren gevangenis veroordeeld, en gisteren avond terstond in hechtenis genomen. Dezelfde straf heeft de bekende *Scheven*, wegens verspreiding van te Sittard gedrukte opzittige geschriften, bekomen. (Elberf. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 15 December. Een der ministeriële bladen (*The Courier*), hetwelk antientoon een ijverig voorstander is van de alliantie met Frankrijk, beoelst een hoog, waarin onbewimpeld verklaard wordt, dat sedert eenigen tijd van ons met dat rijk en Frankrijk bestaat, en dat

zulks bepaaldelijk invloed heeft op de bestaande staatkundige vraagstukken, betreffende Spanje en België. Volgens den ministeriële schrijver heeft die verkoeling inzonderheid hierin hare grond, dat het Fransche bewind niet in zoedanigen gezonden toestand verkeert, als gevorderd wordt bij eenen constitutionelen regeringsvorm. Namelijk, doordien dit bewind niet in handen is van een verantwoordelijk ministerie, maar van het hof, en wel bepaaldelijk van koning *Lodewijk Filips*, welks gezindheid en inzichten niet strooken met eene op constitutionele grondbeginselen gevestigde alliantie met Engeland. De schrijver meent, dat, ten gevolge hiervan, thans, louter uit hoofde van persoonlijke bedenkingen, door het tegenwoordige Fransche ministerie eenig uitspel van eene afdoende beslissing der Belgische zaak gevraagd wordt; doch dat het Britsche bewind zich niet door die bedenkingen behoort te laten leiden.

— Van wege H. M. de koningin is, onder dagteekening van 12 December, eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij, uit aanmerking, dat onlangs in sommige streken des rijks groote en onstuimige volksvergaderingen met fakkel-licht en met banieren, vlaggen en andere louzen gehouden zijn — zoedanige vergaderingen als onwettig, en als evenzeer nadeelig voor de rust des lands, als gevaarlijk voor het leven en de eigendommen der ingezetenen, worden verboden en bedreigd met eene geregelijke vervolging.

FRANKRIJK.

Parijs, 15 December. Te Parijs heeft, in den nacht van den 12den op den 13den, zware onlusten plaats gehad, ten gevolge van de proclamatie der missionarissen aldaar. Reeds eenige dagen te voren waren de gemoederen opgewonden geworden, op het gerucht, dat vier dier lieden in de stad gekomen waren. In den avond van Zaterdag den 8ten hield een der missionarissen in de kerk St. Jacques eene rede, waarin hij in een staatkundig betoog uitwijdde over den ondergang van *Napoleon* en de herstelling van den paus. Zulks gaf tot stoornis van de dienst en uitflitting aanleiding; dezelfde tooneelen in de kerk en voor het huis van den pastoor werden de volgende avonden herhaald, tot in den avond van den 12den, na de predikatie, eene talrijke menigte zich naar het huis van den pastoor begaf, waar de zendeling zijn intrek had; eerst werden aldaar allerlei kreten aangeheven, daarna de glazen ingeworpen, en windelijk het huis van binnen geheel vernield en al de meubelen verbrand. De gepensde magt kwam op de been, doch in laat om de wande te neerkomen. De pastoor en de missionaris konden met moeite hun leven bergen. De laatste verliet nog in den nacht de stad. Tegen middernacht was de rust hersteld, nadat een twintigtal personen gearresteerd waren. Den volgenden morgen werd, bij een besluit der regering, de kerk St. Jacques voorloopig gesloten.

— De beide *Moniteurs*, gelijk ook het *Journal des Débats*, hebben den brief van den heer *Dupin* aan de kiezers van Clamecy overgenomen. Men ziet daarin een bewijs van de goede verstandhouding, waarin de heer *Dupin* heden tot het ministerie staat. Zijn brief, wil men, dat ook vele andere wederom heeft doen besluiten, om hem kranke stem te geven, zoodat men het er voor begint te houden, dat de heer *Dupin* voor de achtste maal tot president der kamer zal gekozen worden.

BELGIË.

Brussel, 18 December. Onze financiers zijn gisteren grootsche versohrikt geworden door het bericht, dat de bank, van den bekenden de *Broeckere*, ingesteld sedert den opstand van 1830, om tegen de onse oplewogen, ten gevolge der groote prijsvermindering der waarden, genoodzaakt is geworden, hare betalingen te staken, en derhalve als bankroet moet worden beschouwd. De directeuren hebben den staat hunner zaken opengelegd en meenen, dat, als men hun den tijd laat, zij bij magte zullen zijn, om aan hunne verplichtingen te kunnen voldoen.

Deze bank is de bewaarster geweest van min of meer belangrijke sommen, herkomstig uit de spaarkassen. Ten einde, door het ophouden der betalingen van dien aard, de mindere klasse niet te zeer in beweging te brengen, heeft de maatschappij ter bevordering van de volksvrijt, door tusschenkomst van het bewind, de verplichting op zich genomen, om in deze betalingen te voorzien.

Ter beurse heerschte gisteren eene niet geringe moedeloosheid. Aan het verkoopen van Belgische fondsen of actien was niet te denken; — men zag de toekomst, wat de industriële ondernemingen betrof, zeer bekommerd te gemoet en bedachtte zich niet weinig over de onberaden maatregelen der generaal, die België voltrekt in eenen oorlog zouden willen wikkelen, en over de zwakheid van velen, die zulks in den beginne hadden kunnen verhinderen.

De minister *de Merode* is niet met de heeren *Ansenburg* en *Metz* naar Parijs vertrokken. — De heeren *Ansenburg* en *Metz* zijn voorzien van een lastgeving van hunne ambtgenooten uit Limburg en Luxemburg, om te protesteren tegen elke verbrekking van het gebied dier provincien.

De Brusselsche vrijwillige jagers, gezegd van *Chasteler*, hebben onderling besloten, dat eenigen hunner zich naar het groothertogdom Luxemburg zullen begeven, om aldaar, zoo als het heet, voor eenige Belgische troepen kwartier te maken. — Het bericht, dat de brigade der voorhoede van den generaal *Magnan* zich in Beverlo, Hasselt en Diest zal vereenigen, wordt bevestigd, en de troepen der divisie, welke naar de zijde van het Luxemburgsche is bestemd, zijn in vollen aantogt.

— Onze senaat is 11. Zaterdag vergaderd geweest, en heeft de rapporten ontvangen op een aantal bij denzelfden aanhangige ontwerpen.

Vóór de opening der discussie over het budget voor buitenlandse zaken in de zitting der kamer van vertegenwoordigers, van 11. Vrijdag, heeft de heer *Gendebien* van den minister van buitenlandse zaken inbetingen gevorderd omtrent de loopende staatkundige geruchten, welke, vooral in de laatste dagen, van dien aard waren geworden, dat het onverantwoordelijk was de nalie daaromtrent langer in het onzekere te laten. Het antwoord van den minister was als volgt: » Al wat ik de kamer kan zeggen is, dat het gouvernement in het geheel geen notificatie ontvangen heeft, in betrekking staande tot de geruchten, waarop het geacht medelid zinspeelt. Ik geloof niet, dat ons belang medebrengt, om ons op dit oogenblik weder mit te laten. Wanneer het oogenblik daar zal zijn, zullen wij, om met alle mogelijke openhartigheid verklaren, maar dat oogenblik bestaat nog niet, en ik

herhaal: »het gouvernement heeft in het geheel geene notificatie ontvangen betrekkelijk de daadzaken, waarop het geacht medelid geïnspeeld heeft.

Geen der leden het woord meer vragende, werd tot de discussie van het voorstaande budget overgegaan, hetwelk zonder debatten, met 79 tegen 2 stemmen, die van de heeren Gendebien en Seron, aangenomen werd.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 14 December. Op heden diende de zaak van den heer S. Allebrandi, die, bij de voormalige regtbank van eersten aanleg alhier, tot eene boete van f25 veroordeeld was, wegens overtreding der wet van 1 Maart 1815, waarbij het tappen op de zondagen, onder kerktijd, verboden wordt.

Mr. C. H. Perk, voor den appellant, betoogde de volgende punten:

1°. De wet is in de hoofdstad bijna onuitvoerlijk, en speciaal voor den appellant, door de wijze van toepassing, bezwarend. Zijne inkomsten werden daardoor met 4 gedeelte verminderd; ja meer, daar zijn koffijhuis op den Zondag het meest werd bezocht. Hij moest zelfs, ingeval van herhaling, door de dan toepasselijke sluiting van zijn koffijhuis, geheel te gronde gaan. Wel wordt het tappen alleen onder kerktijd verboden, doch de kerk duurt bijna den ganschen dag. Daarenboven schijnt men het alleen op den appellant te hebben geladen. Op deze wijze ontaardt regtvaardigheid in tiranij; zóó wordt de politie aan despotisme verzusterd.

II°. Al ware de wet verbindend, hare geest en strekking bedoele geene koffijhuizen. Het beginsel der wet is: geene stoornis van de protestantsche godsdienst toe te brengen. Met de uitdrukking in die wet van herbergen, en alle andere plaatsen, waar drank verkocht wordt, kunnen geene herbergen in den eigenlijken en oorspronkelijken zin bedoeld worden. Immers dan zou geen reiziger meer kunnen worden geherbergd; geen huisvader zou des zondags zich buiten de stad mozen vermaken, zoo hij niet op het gras, even als de Turken, zijn maaltijd wil houden; geen aanzienlijke zal zijn wattenverblijf kunnen bezoeken, want geen herbergier mag dan zijne paarden meer voeder geven. Immers de paarden zullen wel niet van beter conditie zijn, dan de menschen! Herberg is hier de plaats, waar de verkoop van drank de hoofzaak uitmaakt. Door de bijvoeging van alle andere plaatsen, heeft men de grensscheiding aan den regter overgelaten.

De wet is daarenboven grootendeels ontleend uit de Amsterdamsche keure van 6 Januarij 1624, geamplieerd 27 Januarij 1718. (Handv. I. p. 117.) Ook die keure is bepaaldelijk niet op koffijhuizen toepasselijk, maar verbiidt alleen het tappen des voormiddags, en het spelen op de straat, dat openlijke ergernis geven kan. Maar dit is in het koffijhuis van den appellant het geval niet. In koffijhuizen is het meer de hoofzaak de nieuwsbladen, bijv. de Staats-Voetstap, te lezen, die het gouvernement op Zondag drukken laat. De deuren der koffijhuizen komen niet eens onmiddadlijk uit op de straat. Eindelijk de geringheid der boete toont genoeg, dat men geene koffijhuizen bedoelt.

III°. Alle autoriteiten beschouwen haar als ontoepasselijk. Zij is dus door onbruik afgeschaft. Nooit heeft men die wet gehandhaafd. De dorpskermissen hebben altijd op Zondag plaats; op dien dag speelde de gemeentelijke band, en werd door hooge personen bezocht. Men heeft zelfs in 1821 aan den gouverneur van Noord-Holland verzocht, de pilsingmarkt, aan het eind van den Overtoom, te verbieden. Het verzoek is geweigerd, als onbestaanbaar met de grondwet; en zalks op rapport van het tweemaalig hoofd der politie. Zie Lex. XXXII. § 2 D. de Legg. Voetstap. Merlin, in v. usure. § 2. Toullier (Br. Edit.) I. §§ 159, 160, 163.

IV°. Zij is in strijd met, en dus afgeschaft door de grondwet. De wet van 1 Maart 1815 erkent eene godsdienst van staat. De woorden openbare christelijke godsdienst beteekenen: openbaar erkend. In vroegeren tijd moest ieder partij kiezen in zaken van godsdienst. Prins Maurits streed even dapper tegen de Arminianen als tegen de Spanjaarden. Er was, ja, vrijheid, maar niet eene praedominerende godsdienst. Nog volgens de grondwet van 1814 moest de koning gereformeerd zijn. Onder zulk eene grondwet was de wet van 1 Maart 1815 bestaansbaar. Verg. Metelerkamp, op de art. 134 en 136.

De grondwet van 1815 berust op andere beginselen. Zie Broes, Kerk en Staat. I. p. 6. Hogentorp. Bijdr. VIII, p. 351. Kemper, Red. III, p. 128. Daar wordt aan allen gelijke bescherming verleend. Juist op grond dier gelijkheid, werden de publieke processien verboden. Maar volgens de wet van 1815, mogen de christenen vrij den sabbath der joden storen, de joden niet omgekeerd. Wel laat de politie den kleinhandel in den noggevaarden jodenhoek toe, maar dit is louter oogluiking en wilkeur. Die wet werkt dus niet gelijk voor alle gezindheden. Bestaat zij nog, dan is er geene gelijke bescherming, geene vrijheid. Want die vrijheid bestaat niet alleen in de uitoefening zijner eigene godsdienst, zij bestaat tevens daarin, dat men tot de uitoefening zijner eigene godsdienst niet worden gedwongen. Ook de nieuwe wetgeving beschouwt den Zondag geheel en alleen uit een maatschappelijk, en niet uit een godsdienstig oogpunt.

Mr. J. de Bosch Kemper, subst. offic. van crim. just., begon met op te merken, dat er alleen in 1837 zeven en twintig condemnaties waren uitgesproken; dat dus de wet niet in onbruik was. Reeds vroeger had men zich op de grondwet beroepen, doch de Amsterdamsche regtbank had steeds dit gevoelen verworpen. Het was eene waarheid, dat men de wet niet gemagtigd had toegepast; doch dit was op hooger order geschied, omdat zij, als een wetgevend, niet altijd gehandhaafd behoeft te worden. Maar zeker verdedigde de appellant die inschikkelijkheid niet, die openlijk in de dagbladen had doen verkondigen, dat hij toch in zijne wederrechtelijke handelingen zou voortgaan. De moeilijkheid in de toepassing onthield den regter geenszins, om die toepassing uit te spreken. De wet is dus ook wel degelijk op de koffijhuizen toepasselijk. De uitdrukking alle andere plaatsen bewijst dit. Maar men moet de wet niet uit haar verband rukken; men moet in het oog houden, dat alleen het tappen met openstaande deuren verboden is.

De heer Kemper zou evenwel dit alles voorbijgaan en alleen stilstaan bij

de vraag, of de wet van 1 Maart 1815 door de grondwet is afgeschaft? Men verwarre hier echter geene staatkundige vrijheid met staatkundige bescherming. Des sprekers hooggeschatte vader had voor 25 jaren dit beginsel in zijne plocmatie, als commissaris-generaal van het bewind, reeds verkondigd.

I. De regter is onbevoegd om over de ongrondwettigheid eener wet te oordeelen, wanneer de ongrondwettigheid niet uit den vorm blijkt. Daardoor zou hij zich boven den wetgever verheffen, aan wien hij ondergeschikt is. Zie art. 11 der algemeene bepalingen. De wet van 1815 is in grondwettigen vorm. Men mag dus niet onderzoeken, of haar inhoud met de grondwet van 1814 strijdt.

Maar is zij dan afgeschaft, bij die van 1815? Om dit te beweren, moet men bewijzen, dat die grondwet op andere beginselen dan die van 1814 berust. Doch zij komt daarmee geheel overeen. Dit blijkt vooreerst uit de verplichting van den Summus Imperans. In de bijeenkomst te Londen, van 21 Junij 1814, waar de vereeniging van Holland met België werd besloten, bepaalde men, dat de grondwet van Holland slechts zou worden gewijzigd, dat de voorschriften omtrent de gelijke bescherming van alle gezindheden zouden worden behouden. Het blijkt verder uit het gevoelen der commissie. Het blijkt eindelijk uit den inhoud de beide grondwetten zelve. Alleen is de bepaling van art. 133, grondwet van 1814, niet overgenomen. Maar hieruit blijkt niet, dat er toen eene godsdienst van staat bestond, tot welker bescherming de wet van 1 Maart 1815 diende. Het was slechts de uitdrukking van de begeerte der natie, dat de koning de hervormde godsdienst belijden zou; eene begeerte, op historische herinneringen gegrond. Maar de godsdienst van den soeverein is geene godsdienst van staat.

II. Maar de wet van 1 Maart 1815 is niet in strijd met de grondwet. Ten dien einde betoogt de heer Kemper de volgende punten:

1°. Er is niets in de grondwet dat eenen algemeenen rustdag verbiedt. Art. 190 geeft vrijheid van begrippen, niet van alle handelingen; art. 191 verleent bescherming aan alle eerediensten, maar de wet van 1 Maart 1815 bevat geen voorregt, doch alleen eene verplichting. Niets belet den Israëliet om zijnen rustdag ook te vieren. Slechts dan, wanneer die wet iemand dwong om eene heerschende kerk (bijv. eenmaal 's jaars zoo als voorheen) te bezoeken, zou zij in strijd met de grondwet zijn.

2°. De grondwet wil niet alleen gelijke vrijheid en bescherming, zij wil tevens krachtdadige medewerking van den staat tot verspreiding van godsdienstigheid. De omwenteling van 1795 roeide niet alle godsdienst uit. Bij de constitutie van 1798 erkende men het belang er van, schoon men geene bescherming verleende.

Na het herstel onzer onafhankelijkheid keerden de oude begrippen terug. Dat herstel zelf werd met een vast, dank- en bededag gevierd. Dit beginsel werd in de grondwetten van 1814 en 1815 gehandhaafd. Men zie de redevoering van den minister van Maanen, in de vergadering van Notabelen gehouden.

3°. Tot die medewerking van den staat behoort de zorg, dat de meest algemeene rustdag geen gewone werkdag worde. De staat zorgt en voor de gelden en daarvoor, dat de eerdienst niet gestoord worde. Zie grondwet 195 en 196. Een algemeene rustdag betoert noodlijdend en godsdienst. Toen alle religie uit Frankrijk verdreven was, nam men tot de Jecades zijne toevlugt. In geheel Europa zijn dergelijke wetten, Frankrijk na 1813 alleen uitgezonderd. De Zondag was als zoodanig algemeen in ons vaderland bekend. Hij is de godsdienstige rustdag van het grootste deel der natie.

4°. De vraag, of de wet van 1 Maart 1815 ook niet op andere gezindheden moet worden toegepast? staat niet aan den regter ter beoordeeling. Uit de grondwet zou slechts kunnen volgen, dat dergelijke wetten ook voor andere eerediensten moeten worden uitgevaardigd. Maar daar is de wet in kwestie niet ongrondwettig. Er staat niet in die wet, dat b. v. de sabbath der joden niet mag worden beschermd. Maar de zorg voor dit alles behoort aan de wetgeving, niet aan den regter.

5°. De gelijke bescherming wordt niet geschonden. Niet elke eerdienst behoeft op dezelve wijze te worden beschermd. Juist dit zou eene onregtvaardige ongelijkheid zijn. De behoeften der verschillende gezindheden zijn ook verschillend. Het toezigt en de bescherming van den staat zijn daar vooral noodig, waar de kerkelijke tucht het slechtste is.

6°. De wet strijdt niet met de natuurlijke vrijheid van te arbeiden. Zij bevat eene verordening ten algemeenen nutte, geen concept van eene praedominerende godsdienst. Ieder mag arbeiden als hij wil, maar zijn dan daarom de patentwet en de daar voorkomende beperkingen ongrondwettig? De straat is voor ieder vrij. Maar mag die vrijheid dan niet bij openbare feesten worden beperkt? Of is het verbod ook ongrondwettig om te werken bij nacht, of fabrieken op te richten, zonder toorfaande autorisatie? Daarenboven bedenken men, dat allen de openbare arbeid wordt belet.

De heer de Bosch Kemper, bij het vroeger gepleite te persisteren, heeft de regtbank de uitspraak bepaald op den 21sten December aanstaande.

Amsterdam, 18 December. Aan de volgende leden der voormalige magistratuur, die, ten gevolge van de nieuwe regterlijke organisatie, zijn uitgevallen, zijn door Z. M. pensioenen verleend tot het volle bedrag der door hen tot sluiting gesloten jaarwedden en inkomsten, te weten:

Aan den kamerpresident C. Carbasius, de raadsheeren H. H. Sympson, J. H. Swellengrebel, W. H. de Greve, jonkv. W. A. Bichon Fesch, jonkv. J. de la Bassecour Caan en J. H. Wiggins; den fungeerenden eersten griffier M. G. Bronggeest, en den commies-griffier van het Hoog Geregtshof W. Wintgens; aan de procureurs-crimineel in Gelderland H. A. van Ruppard, en in Overijssel G. Wicherink; aan de presidenten der regtbanken van eersten aanleg, L. W. van der Horst te 's Hertogenbosch, H. A. Morreot te Nijmegen, W. M. Swellengrebel te Rotterdam, R. P. de Rijk te Gorinchem en H. W. Greven te Zwolle; aan de regters in de regtbanken van eersten aanleg, J. G. Diben te Amsterdam, P. P. van der Kolk te Gorinchem, C. Prémij te Brielle, P. J. O. Beymans te Utrecht en M. Dolleman te Alstelo; aan den regter

ter instructie bij de regtbank te Hoorn, *P. van der Willigen*; aan de officieren in de regtbanken, te Dordrecht *B. J. Frythoff*, te Utrecht *J. G. Swellengrebel*, en den substituut-officier te Rotterdam *F. Bogaerts*; aan den griffier in de regtbank van koophandel te Rotterdam, *A. van Vollenhoven*, en den commies-griffier in de regtbank van eersten aanleg te Middelburg, *M. de Sutter*; aan de vrederegters, *A. R. van Aken* in het kanton Apeldoorn, *R. H. J. Feeren* te Twello, *W. Paschen* te Winterswijk, *J. P. L. Geselschap* te Doesborgh, *L. Rutgers van Rozenburg* te Amsterdam, kanton N° 3, en *A. C. Fabricius*, kantons N° 5 en 6, *J. P. Thierens* te Naarden, *R. Brem* te Rotterdam, *P. F. van Kuffeler van Hoogeveen* te Gouda, *G. D. Zeijlstra* te Buitenpost, *W. W. Noodt* te Franeker, *D. L. Bosch* te Hallum, *S. de Jong* te Akkrum, *W. Paschen* te Enschede, *A. Gooszen* te Ootmarsum, *J. van Gesseler de Raudt* te Pekel-A en *C. Pothof* te Assen; aan den griffier van de regtbank van enkele politie, *J. E. van Varen*, en aan de griffiers van de vrederegten, *G. Schouw* te Tilburg, *W. van Ewijk* in het kanton Bommel, *J. Kalden* te 's Heerenberg, *J. M. Heusges* in het kanton Doetinchem, *W. B. van Deinse* te Middelburg, *M. Canisius* te Vlis-singen, *J. A. Stoopendaal* te Maarssen, *H. Smith Jr.* te Harlingen en *A. S. van Baak* te Steenwijk.

Terwijl aan de volgende uitgevallen magistraten wachtgeldten zijn toege-legd; als aan de regters in de regtbanken van eersten aanleg, te Dordrecht *P. Emant de Micault* en te Breda *F. J. Hoppenbrouwers*; aan de vrede-regters *B. F. W. van Westerholt* in het kanton Vorden, *G. Smits* te Eibergen, *W. C. Vinkenbos* te Onder-Amstel, *D. J. Segstro* te Aalsmeer, *A. Bolten* te Alkmaar, kanton N° 2, *A. Langeveld* te Texel, *P. Maats* te Wieringen, *J. Hartrink* te Zijpe, *G. J. Hoolwerf* te Rijk, *M. Beelaerts* te Dordrecht, *M. F. van der Heyden* in het kanton Baam-brugge, jonkh. *W. Albarca van Ekenstein* in het kanton Loppersum, *N. W. Schroeder Hofstede* te Hoogeveen, *J. C. Sweys* in het kanton Bar-neveld, *D. Bekaar* te IJsendijke en *J. A. van Bergen* in het kanton Katwijk; aan de griffiers van de vrederegten, *J. F. Hanewinkel* te Hilva-renbeek, *J. Cortens* te Gemert, *J. F. B. van Hasselt* te Brummen, *A. A. Forster* te Twello, *A. van Heeckeren van Wiersse* te Zutphen, *W. C. H. Staring* te Vorden, *A. Martens* te Borculo, *D. W. Smits* te Eijbergen, *G. H. Smits* te Winterswijk, *E. Noothout* te Nieuwer-Amstel, *S. Boogaard* te Zaandam, *P. van Geldrop* te Grootebroek, *C. Westplaté* te Monnikendam, *C. Maats* te Zijpe, *B. Prins* te Kat-wijk, *H. J. Teringa* te Buitenpost, *A. van Otterloo* te Dronrijp, *H. J. Masker* te Veendam, *J. P. Mol* te Heemstede, *J. C. Beeler* te Middel-stum, *H. Mey Mettenbrinck* te Barneveld, *H. J. Prins* te Ede, *N. Poel* te Wieringen, *B. Geil* te Reyp en *C. D. Baars* te Veere, en aan de grif-fiers der regtbanken van enkele politie, te Amsterdam *P. C. Sonstroom*, en van koophandel, te Nijmegen *C. C. Haverkamp*, alsmede aan de com-mies-griffier van de eerste dezer laatstgenoemde regtbanken, *G. J. Formijn*.

's Gravenhage, 16 December. Men verneemt, dat aanstaanden maan-dag aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal een ontwerp van wet zal worden aangeboden, houdende de vaststelling eener tienjarige begrooting.

Men meldt, dat het ontwerp van wet, wegens de droogmaking van het Haarlemmer meer, gisteren in de afdelingen van de Tweede Kamer is onderzocht. Onderscheidene leden hebben, naar men verzekert, het ge-voelen geuit, dat het onraadzaam was, bij onzen tegenwoordigen staatkun-digen toestand, tot eene dergelijke droogmaking over te gaan, en zouden der regering in overweging hebben gegeven, het doelmatige, om de ver-wezenlijking van dit ontwerp voor alsnog en tot rustiger tijden te ver-schuiven.

Het ontwerp van wet, tot wijziging van het Nederlandsche muntwezen, is dezer dagen mede in de afdelingen van de Tweede Kamer onderzocht. Indien de berichten, die ons daaromtrent geworden, juist zijn, zou dit ontwerp tot menigvuldige bedenkingen hebben aanleiding gegeven. Vrij algemeen zou men op nadere inlichtingen aangedrongen, en, onder ande-ren, eene opgave verlangd hebben van de kosten, welke met eene zooda-nige wijziging voor den lande zouden gepaard gaan. Eenige leden moeten in bedenking hebben gegeven, of het, bij den tegenwoordigen min voor-deeligen staat van 's lands schatkist, raadzaam kan geacht worden tot een maatregel over te gaan, die, in allen gevalle, als zeer kostbaar moet worden aangemerkt. Andere leden zouden verdere mededeeling hebben verlangd van de muntspeciën, welke binnen dit koninkrijk in omloop zijn, terwijl wederom anderen zich niet konden vereenigen met den standaard, zoo als die in het ontwerp van wet is voorgedragen.

's Gravenhage, 17 December. In de bijeenkomst van de Tweede Kamer van heden is kennis gegeven, dat de Eerste Kamer zich heeft vereenigd met de wetten op de suppletoire begrooting, tegen de woelingen en nopens de tarieven der justitie-kosten.

De heer Gordon heeft eene memorie ingediend, nopens de voorgestelde geldleening voor het Haarlemmer-meer.

De centrale afdeling heeft rapport uitgebragt omtrent de buitengewone oorlogskosten en de volle rentebetaling. Deswege zijn nog eenige bedenkin-gen geopperd, betreffende eene splitsing van deze, naar de meening van sommigen, ongelijksortige uitgaven.

Z. E. de minister van financiën, daarop zijnde binnengeleid, heeft aan de kamer voorgesteld de gewone of tienjarige begrooting, zullende begin-nen met het jaar 1840.

Z. E. heeft bij zijne aanspraak verklaard, dat dit geschiedde, ten einde te voldoen aan het voorschrift der grondwet, en heeft aangemerkt, dat op deze afdeling zijn gebragt al zoodanige kosten; als tot het staatsbestuur volstrekt noodig kunnen worden geacht, terwijl zoodanige uitgaven, als welke meer voor wijziging vatbaar zijn, in de tweede afdeling, of jaar-lijksche begrooting, zullen kunnen worden opgenomen.

Z. E. heeft verkondigd, dat men de kosten van land- en zeemagt, op den voet van vrede, heeft gelaten op het bedrag, hetwelk bij de laatste begrootingen is gesteld geworden, en dat voor de jaarlijksche begrootingen is overgelaten het meerdere, hetwelk gevorderd zal worden, zoo lang de voorgenomene maatregelen van bezuiniging niet zullen kunnen zijn tot stand gebragt. Tevens heeft de minister aangemerkt, dat men alleen de oude schuld op het hoofdstuk der financiën heeft uitgetrokken, en de ren-

ten en amortisatie der 5 pCt. schuld, — de schatkist-bijletten, — de dou-datie van het amootisatie-syndikaat, en de aflopende betalingen voor de jaarlijksche begrooting heeft gelaten.

Betrekkelijk de middelen, heeft Z. E. in het midden gebragt, dat de noodzakelijkheid van het behoud der bestaande belastingen wel aan geen twijfel onderhevig zal zijn, maar dat dezelve niettemin voor wijziging en verbetering vatbaar blijven; terwijl de middelen ter bestrijking der buiten-gewone of jaarlijksche begrooting zullen kunnen worden gevonden, deels in het batig slot der gewone begrooting, deels in opcenten, maar ook grootendeels in de opbrengsten der overzeesche bezittingen, welke nu reeds in de laatste moeilijke jaren het vaderland zoo krachtdadig hebben on-dersteund.

De uitgaven worden voorgedragen: Huis des konings f 1,425,000; hooge kollegiën f 518,285; buitenlandsche zaken f 756,575; justitie f 1,472,600; binnenlandsche zaken f 2,430,320; hervormde eeredienst enz. f 1,348,640; r. k. eeredienst f 400,000; zeemagt f 4,750,000; financiën: nationale schuld f 10,560,000, en de kosten van het departement f 4,532,457, te zamen f 15,092,457; — landmagt f 11,000,000, en koloniën f 91,070; — te zamen f 39,284,47.

De middelen tot bestrijking worden voorgesteld als volgt: grondlasten f 8,142,921; personeel f 4,600,000; patenten f 1,550,000; accijzen: suiker f 200,000; wijn f 800,000; binnenlandsch gedistilleerd f 3,000,000; buitenlandsch f 250,000; geslagt f 1,250,000; zout f 1,500,000; aan f 750,000, bier f 325,000; turf f 1,000,000; steenkolen f 450,000, en gemaal f 3,000,000; te zamen, met zegel en vervoerbijletten, f 13,577,500; voorts in- en uitgaande regten f 3,600,000; zegel, successie, registratie enz. f 5,800,000; waarborg f 140,000; postertijen f 1,450,000, en loterij f 460,000; te zamen f 39,320,421.

— Men verneemt, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal, na den afloop der financiële wet, waarvan de discussie op Donderdag bepaald is, op reces zal scheiden. Voór dien tijd zal het onderzoek over de aanhangige wetten over de droogmaking van het Haarlemmermeer, de herziening van het muntstelsel, en de wet, houdende wijziging in den waarborg van goud en zilveren werken, in de sessiën zijn geëindigd, en zal de regering, gedurende de scheiding van de kamers, zich onledig houden met de an-woorden op de bedenkingen der afdelingen. De op heden ingekomen tien-jarige begrooting zal door de kamer eerst bij de hervatting van hare werk-zaamheden worden onderzocht.

Arnhem, 19 December. De *Revue des deux Mondes* behelst in haar nummer van 15 December een overzicht van het gebeurde bij de conferentie te Londen, waaruit genoegzaam schijnt te blijken, in welken geest de aanspraak des konings zal worden gesteld, en wat België, met betrekking tot Limburg en Luxemburg van Frankrijk te wachten heeft.

Na te hebben opgegeven, hetgeen Frankrijk van 1830—1832 voor Bel-gië gedaan heeft, zegt de schrijver van dit belangrijke stuk, onder ande-ren, het volgende:

Ik heb u thans nog te zeggen, welke de diensten zijn, door Frankrijk bewezen, sedert de koning der Nederlanden zich heeft bereid verklaard, om het traktaat der 24 artikelen te teekenen. België heeft te Londen geen anderen beschermer, noch anderen advocaat gehad, dan het Fransche mi-nisterie. Zijne zaak heeft enkel onverschilligheid en koelheid ontmoet bij een gouvernement, hetwelk men achten moest voor Leopold meer gunstig gestemd te zijn; de drie andere mogendheden legden niets anders aan den dag, dan vijandelijke gezindheden, en somwijlen zelfs de grootste hefti-gheid. Voor Pruisen en Oostenrijk is dit aan twee gewichtige redenen toe te schrijven. Het kabinet van Berlijn houdt België verdacht van het zaaijen van zedelijken wederstand onder de katholieke bevolking der Rijnprovinciën. Het kabinet van Weenen is wellicht vrij onverschillig voor de moeilijkhe-den, welke Pruisen van dat gedeelte zijner onderdanen ondervindt; maar in zijne oogen is de Belgische kwestie eene kwestie van populariteit in Duitschland, en dit belang heeft het met Pruisen gemeen; want geheel Duitschland is in dit oogenblik van de aanspraak van België op Limburg en Luxemburg afkeerig. De Duitse bondsvergadering had niet dan niet moeite in den ruil van een gedeelte van het eene tegen dat van het andere bewilligd. Wat zou nu de afstand der twee gewesten aan België anders zijn, dan eene eerste verbrokkeling van den bond, een eerste slag, toege-bragt aan het beginsel van waarborg van bezittingen, dien al de leden van den bond elkander hebben toegezegd, en waarvan de kleine staten de on-schendbaarheid ten sterkste inroepen. Frankrijk te Londen de zaak van België bepleitende, heeft derhalve alleen gestaan. Het heeft niet te min, door zijne volharding, doen herzien het geheele gedeelte van het traktaat, dat de geldelijke schikkingen betreft, en België doen ontslaan van de be-taling der verlopen achterstallen van de schuld, en voor het vervolg eene vermindering verkregen van omtrent de helft van het aandeel, hetwelk de Belgien zijnen laste gebragt was. Ik geloof zelfs, dat het onder-werp der zending van den heer DE SAGN ten doel heeft, om een nog meer voordeliger schikking aan te brengen, en de Belgien te laten stellen. Welk is dan het ministerie, dat men moet aanwaken de belangen van België verdedigd heeft? Ik spreek vooral niet van het ministerie van den 11den October, dat de citadel van Antwerpen, voor de oogen van het onbewegeijk Europa, niet anders genomen heeft, dan omdat hetzelfde het strengste regt om dat te doen voor zich had. Maar wie zou durven zeg-gen, dat de zaken denzelfden oop zouden gehad hebben, indien Frank-rijk toen niet had gehandeld in den naam van het traktaat, van het trak-taat alleen en waarschijnlijk van het traktaat in zijn geheel; indien het verschil had gemaakt, tusschen het regt der Belgen en het regt der Hol-landers; indien het, in één woord, niet had verklaard, dat op den dag, waarop koning Willem zulks verlangde, Venlo hem zoude toebehooren, op denzelfden grondslag, waarop de citadel van Antwerpen toebehoorde aan België? De zes jaren, die sedert dat tijdstip vervlogen zijn, hebben het vraagstuk, en vooral het Europeische vraagstuk, niet zoodanig veran-derd, dat Frankrijk thans alles zou moeten trotseren en alles zou moeten wagen, om eene oplossing te verhinderen, welke toen noch gevaarlijk, noch onteerend geoordeeld werd.

(Zie verder het vervolg.)

ARNHEMSE COURANT,

Van Donderdag den 20 December 1838.

Het stelsel van buitenlandsche staatkunde, zonder de minste afwijking sinds de Julij-verdragen gevolgd, is gegrondvest op de achting voor en de getrouwe uitvoering van de traktaat. Dit stelsel is het, dat den vrede heeft bewaard, en het is aan de getrouwe opvolging van hetzelfde, dat de koning en het gouvernement der Julij-onwetteling naar groot aanzien in Europa te danken hebben. Moet men er zich thans van verwijderen, moet men zich onttrekken aan plegtige verbindtenissen, welke door de aanneming van al de groote mogendheden en de onvoorwaardelijke toetreding van België onherroepelijk geworden zijn? Moet men voor België alleen, omdat het traktaat in 1831 is voorgekomen niet strijdig te zijn met de eer of de zekerheid van Frankrijk, nu al de uitkomsten in de waagschaal stellen, welke door acht jaren van bezadigdheid en vrede moeielijk verkregen werden? Ziedaar het vraagstuk, dat het ministerie hetzelfde aldus aan de kamers voorleegde. Zullen den zien wie, en tot welken punt, men de verstandhouding voor eene verandering van staatkunde zal durven aanvaardden.

AMSTERDAM, den 18 December.

Beurs van 17 December.

De meer en meer veldwinnende opinie, dat onze geschillen met België spoedig ten einde zullen loopen, lukt van dag tot dag eenige meerdere koopers van inlandsche fondsen af; heten was dit, wat Integralen en Kansbiljetten betreft, hoogst aanzienlijk, en de prijzen dezer effecten hebben zich sedert gisteren 1 en 1 pCt. verhoogd. Op alle overige Inlandsche schuldbriften maakt deze gunstige stemming almede eenigen invloed; alleen 5 pCt. Oostindische waren meer aangeboden voor Engelsche rekening. Van vreemde fondsen waren Spaansche overvloedig; alle Russische en Oostersche zeer vast; ook Columbianen meerder gezocht.

Prijzen ten 4 uur.

Holland. 2 1/2 pCt. 54; 5 pCt. 100; 4 1/2; Kansbiljetten: 25; 4 1/2 pCt. Spadikaat 95 a 1; 4 1/2 pCt. Handelsmaatschappij 175 1/2 a 176; 5 pCt. Oostindische 98; a 1.
Spanje. Andoins 16 1/2 a 1.
Rusland. Oude Russen 105 1/2 a 1; nieuwe 105 1/2; Russen van 1831 en 1833 97 1/2 a 1.
Columbia. 5 pCt. Metaaliek 103 1/2.
Brazilie. 76 1/2. Columbia 16 1/2 a 17; kleine Coupons 3 1/2 a 1.

Beurs van 18 December.

Met verbazing heeft het handelende publiek heden de tijding vernomen, dat de Belgische bank in Brussel hare betalingen gestaakt heeft. In die voor België allezins meehelpe omstandigheden kan deze gebeurtenis van ernstige gevolgen zijn. De indruk, dien dit evenement hier op de Hollandsche fondsen maakte, was niet hoemenswaardig, en toch werden alle soorten tot iets verminderde prijzen aangeboden.

Spaansche schuldbriften werden voor Belgische rekening verkocht, de prijs derzelfde was daardoor natuurlijk meer gedrukt.

Nog weinige dagen, en wij zullen misschien door de aanspraak van Lodewijk Philips meer van de Belgische aangelegenheden weten; onze speculanten zien deze aanspraak met gespannen verwachting te gemoet.

Prijzen ten 4 uur.

Holland. 2 1/2 pCt. 53 1/2 a 1; 5 pCt. 100 a 1; Kansbiljetten 24 1/2 a 1; 4 1/2 pCt. Spadikaat 94 1/2; 4 1/2 pCt. dito 79 1/2; 4 1/2 pCt. Handelsmaatschappij 174 1/2; 5 pCt. Oostindische 98 1/2.
Spanje. Andoins 16 1/2 a 1.
Rusland. Oude Russen 105 1/2; Russen van 1831 en 1833 97 1/2.
Columbia. 16 1/2 a 1; Coupons 3 1/2 a 1.

Mengelwerk.

Beleening en uitvoering van het Polder-reglement.

(Ingewonden.)

Nadat de dorpen Lins, Huisman, Batenburg en Hornen, welke vroeger slechts 2 1/2, 5 en 10 cents, en het laatste niet tot geringe in de lasten wegens den dijkstoel onder Batenburg, waartoe zij eeuwen lang wettig behoorden, hadden betaald, zijn ingesmolten in het polderdistrict van Maas en Waal, hebben de geërfden der dorpen onlangs de kennisgeving ontvangen, dat zij over 1838 zijn aangeslagen voor f 1-25 per morgen, betaalbaar in twee termijnen.

Ofschoon art. 52 van het reglement bepaalt, dat met de invoering van hetzelfde alle afschaffte vrijdommen en oude verdeelingen van eigenlijke poldergronden, zoo als onslagen, of bijdragen, welke niet bunder bander geleverd zijn, de landen, binnen den polder gelegen, worden ongeslagen; zoo was het besluit van heeren gedeputeerde staten d. d. 31 Augustus 1838, dat de ingewonden voor de oude morgentalen goedgekeurd.

De kennisgeving van den heer poldermeester bevat het navolgende: de ingewonden zijn verplicht op allen onslagen, onslagen, onslagen, die acht dagen te voren zal worden bekend gemaakt, tot betaling kwijt aan te zuiveren. Indien nalatig blijvende, zal de ontvanger van onslagen daarna sommerkant, en bij verdere wanbetaling, acht dagen later renoveren, om nog binnende een maand den tijd te voldoen. Voor de sommatie en de renovatie zal worden betaald voor ieder tien cents. Indien daarop nog

geene betaling volgt, zal de ontvanger, ten gevolge der wet van 17 Januarij 1815, n. 6, naar de voorschriften, vervat in het reglement op het beheer der riepolders in Gelderland, procederen tot het in beslag nemen en bij executie verkoopen der roerende en onroerende goederen van de aangeslagenen.

Volgens art. 82 van het reglement zijn de kosten, welke de deurwaarder zal mogen in rekening brengen, onverminderd zijne voorschotten, bepaald, onder anderen; voor de sommatie 10 cents; voor de renovatie mede 10 cents; terwijl hij voor reiskosten tot de sommatie en renovatie niets mag rekenen.

De goede trouw hebben nu vele geërfden in die dorpen niet dadelijk sommatie en sommatie uit gebrek niet kunnen betalen, en daarom de eerste sommatie afgewacht, welke zij, op grond der kennisgeving en van het reglement, meenden hun nimmer meer dan 10 cents te kunnen kosten.

Intusschen ontvingen vele geërfden van Horssen, — en ook zij maar alleen, — voor eenige dagen de sommatie, bij eene afzonderlijke deurwaarders-acte, welke voor sommigen f 1-60 en voor anderen f 3-00 beloopt.

Beducht voor meerdere kosten, welke bij de renovatie weder zoo veel zullen bedragen, hebben bijna al de eenvoudige landlieden dadelijk hunne quota, van de meesten slechts enkele guldens bedragende, betaald, en dit niet anders kunnen doen dan met bijbetaling der f 1-60 of f 3-00 voor den deurwaarder.

Deze bloote opgave moge genoegzaam zijn ter overtuiging, dat die het doel wil ook de middelen weet aan te wenden om hen, die maar zoo dadelijk niet geneigd zijn naar eens anders pijpen te dansen, mores te leeren, en eenvoudigen en vreesachtigen af te schrikken van alle aarzeling om op den eersten wenk gereed te zijn, al voelt men zich ook in zijne heiligste regten verkort.

Trouwens, ofschoon men ook aan eenigen dezer geërfden uit eenen geschreevenen dikken foliant heeft willen wijs maken, dat in 1821 hunne gronden zijn begrepen geweest in het algemeene district; en daarbij heeft gevoerd, dat de gezegde dorpen zich naderhand zouden hebben onttrokken van de morgentalgewijze bijdrage, en dus jaren lang zijn onthouden gebleven van eenen regtvaardigen last; zoo strekt dit hun tot weinig troost of overtuiging; daar zij hunne landerijen voor 3, 10, 30 jaren, en de voorouders van enkelen voor eenen bij aankoop, zonder eenige last, hebben gekocht, dat die voortvondte nu de vereeniging van dat van ouds bekende Batenburgsche dijkbestuur; en kan het eenvoudig beerenverstand maar volstrekt niet begrijpen, waarom men, tegen den duidelijken letter aan, in het land der vrijheid, zoo Russisch ja zoo Turksch vervolgt.

Correspondentie.

De brief van een *Vriend der waarheid*, uit V., is veel te lang voor onze courant; bij het geringe bestek, hetwelk wij beschikbaar hebben, kunnen er geen twee kolommen worden ingeruimd aan de behandeling van een onderwerp, waarbij slechts een zeer klein gedeelte des publieks belang stelsel zou.

Marktprijzen te Utrecht,

15 December 1838.

Witte Tarwe van f 10.75 tot f 11.50. Rode Tarwe van f 10.75 tot f 11.50. Rogge van f 7.20 tot f 7.80. Gerst van f 4.25 tot f 4.80. Bitterwit van f 5.60 tot f 6.20. Haver van f 2.50 tot f 3.30. Witte Boonen van f 14.00 tot f 15.00. Witte Ervten van f 7.00 tot f 8.00. Groene Ervten van f 8.00 tot f 11.00. Graauwe Ervten en Capuc van f 9.00 tot f 13.00. Koolzaad van f 9.00 tot f 12.00. Raapzaad van f 9.00 tot f 12.00. Boter van f 0.70 tot f 0.75 het pond. Kaas van f 28.00 tot f 40.00. Aardappelen van f 1.60 tot f 2.30 de mudde. Rundvleesch van f 0.35 tot f 0.47. Kalfsvleesch van f 0.45 tot f 0.55. Schape- of Lamsvleesch van f 0.25 tot f 0.30. Farkensvleesch van f 0.40 tot f 0.45 het pond.

Stedelijke Publicatiën.

HET GEMEENTEBESTuur en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede in kennis van een iegelijk zulks aangaande, dat, uithoofte van de afwezigheid van de heer poldermeester, op den 25sten van deze maand de gewone *Dingdag* alsdan niet zal kunnen gehouden worden en plaats hebben zal op Maandag den 26sten December 1838.

En zal deze worden afgeplakt en aangeplakt ter plaatse, binnen deze stad gebruikelijk.

Arnhem, den 18sten December 1838.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 18 Dec. 2 El 0 Palm 8 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 17-0.
Den 19 Dec. 1 El 0 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 14-0.

Waterhoogte voor Reulen.

17 December, 8 voet, 8 Duim.

Advertentiën.

Getrouwd :

В КЛОП. Д. ВЕНТИНОК.

Zwölle,
den 14ten December
1838.

JONKVROUW A. C. SANDBERG.

Den 30sten Augustus 1838 is, te PARIMARIBO, in de Kolonie
SURINAME, van eenen zoon bevallen, CATHARINA
SCHOTBOEGH, Echtgenoot van
R. H. KESSEK,
Kapitein-Adjudant.

Aanbesteding.

Op Vrijdag den 28ten December 1838, des namiddags ten 2 ure, zal er te *Kerk-Avezaat*, bij *Tiel*, publiek aan den minstaannevende worden aangeboden: *Het BOUWEN VAN EEN KAPITAAL HUIS, met de LEVERANTIE DER DAARTOE REEKSCHONE MATERIALEN*, waarvan het bestek en de conditiën, van af den 20sten December bij den Kastelein *L. VAN WELIE* aldaar, ter visie zullen liggen.

† S † Aan het Logement, in de Heerlijkheid *Rosendaal*, zal, op
 † † Maandag den 24sten December 1838, des morgens ten 10
 † ure, ten overstaan van den Notaris Mr. G. VAN ECK,
 in het openbaar worden geveild:
 21 perceelen AKKERMAALSHOUT en
 20 „ BEUKENBOOMEN; staande onder
Rosendaal, en nader bij biljetten aangewezen.
 Voorts 15 perceelen WILGIGEN HAAR, staande op
 den *Burk*, in het *Velsche Broek*.

+ \$ + De Notaris M. G. VAN ECK zal, op Donderdag
 + \$ + den 27^{den} December 1838, des morgens te 9 ure, ten
 Huse van J. P. FLORUSSEN, aan de
 Steenstraat te *Arnhem*, publiek verkoopen:
 20 perceelen AKKERMAAL - SCHELHOUT,
 14 " BEUKEN-ROOMEN,
 41 " STAANDE DENNENBOOMEN,
 52 " GEHAKTE DITO,
 Waaronder zeer zware Boomen, geschikt tot PAALWERK
 PLANKEN, DEELLEN, RIBBEN, SPAN-
 REN enz.
 Alles staande op de Landgoederen *Klarenbeek en Angerenstein*,
 waarvan aanwijzing geschiedt door den Tuinman *NIJENES*
 aldaar.
 Voorts zal, ter zelfder uur en plaats, worden verpacht: eene
 WEIDE, genaamd *de Volkenhuizensche Weide*, gele-
 gen onder *Arnhem*, in het *Arnhemsche* broek, groot 5 Bunders,
 21 Rouden en 10 Ellen.

De Notaris, C. E. STOLK, te Bommel, zal, op
 Woensdag den 2den Januarij 1839, bij inzet, en 14 dagen
 daarna, den 16den dier maand, bij toelag, beide des voor-
 middags ten 10 ure, ten huize van S. H. S A M, te Gent, in het
 openbaar verkoopen:
 ZES onder Gent gelogene, tot den Bouwhof den Mun-
 nikhof behoorende, PERCEELEN BOUW-
 LAND; te zamen groot 17½ Bunders; bij biljetten breeder
 omschreven.

+ + + Wordt verlangd, IN K O O P of IN H U U R.
 S S voor Zomer- en Winterverblijf, een B U I T E N of
 tusschen ~~Arnhem~~ en ~~Zutphen~~, van of nabij den Straatweg.
 Men adresseere zich met de volgende omschrijving en met opgave van
 Koop- en Huurprijs, en met verkleefde brieven, onder Letter H. N., bij den
 Boekdrukker C. A. T H I E M E, te ~~Arnhem~~.

+ + + Onders of Voogden , genegen zijnde hunne Kinderen of
 Pupillen O N D E R W I J S te doen geven in de
 T E E K E N - , B O U W - en D O O R Z I G T -
 K U N D E , of zulks te doen voortzetten , gedurende den loop van
 het jaar 1839 , worden verzocht zich te vervoegen bij eene Commissie
 der *Stads* van het Genootschap *Kunstoeffening , te Arnhem* ,
 dewelke daartoe vaceren zal op Zaterdag en Maandag , den 29sten en 31sten
 December *afv. v. d. d.* , van des voormiddags ten 10 tot des namiddags
 ten 2 ure , *ten 10 ure* van den Penningmeester van het Genootschap ,
 den Heer M^r *van* S T E U R , wonende in de Wester-
 straat , Wijk C. No. 26 .
 Tevens dient tol haastg , *tevens dient tol haastg* van het Genootschap voor
 inlicht , door de zorg van het *Genootschap* , *om* , gedurende den loop van het afstaande schooljaar , te geven van
 gratis tweewekeligen *gratis* onderwijs te geven in de *Handwerken* ,
 B E G I N S E L E N D E R M E D E T *Handwerken* ,
toegepast op Ambachten en Handwerken , welke zich dit Onderwijs wenschen ten nutte te maken , uitgenoodigd
 om zich , insgelijks op bovengenoemde dagen , bij de gezegde Commissie
 aan te geven .
 Arnhem , den 19^{den} December 1838 .

Amens de Commissie voornoemd

WELCOME TO LA PORTE

Secretaris.

+ + + De Ondergeteekende, Mr. J. N. W. A. Baron
+ + van HUGENPOTH tot AERDT,
rentier-plaatsvervanger, wonende te *Arnhem*, zijne huishou-
ding verlatende, zonder *Arnhem* met eer woon nog te verlaten,
heeft gisteren en eergisteren zijt meubilaire-publiek, erfhuishwijze, ver-
kocht, en nu op het punt staande, om voor eenigen tijd, ter regeling
van Mark-verdeelingen, naar zijn Landgoed in *Overijssel* te vertrek-
ken, heeft hij, vooraf van hem bekende vorderingen, zoo van Leveran-
ciers als van anderen, doen opvragen, en aan zijnen Zwager, den
Ridder J. J. DEBETS van WESTERVELDT,
ter voldoening opgegeven, die de goedheid heeft gehad, zich, gedurende
zijne afwezigheid, met deze verevening wel te willen belasten: Daar het
intusschen mogelijk zoude kunnen zijn, dat hem sommige kleinigheden ont-
gaan waren, zoo roept hij door deze allen en een iegelijk, zoo in als
buiten *Arnhem*, op, om, voor zoo veel niet reeds is geschied, aan ge-
melden zijner Zwager dadelijk, kosteloos en slechts gebaai bekend te
maken, welke pretentiën zij ten zijner laste nog kunnen hebben; sul-
lende voor de voldoening van al, wat billijk is, behoortijk zorg gedragen
worden.

OR **WENAS** is, bij de Boekhandeling van **W. J. M. A. N. S.**
Z. O. O. N. te **Zalt-Bommel** van de part gekomen en alom verzonden:
I. Prof. **J. M. BRAUN**, Geschiedkundige Reizen in Griekenland,
 uit het hoogduitsch door **Dr. BRANDT MAAS**, grt. 8vo. 2 deelen com-
 pleet, met platen. f 6.00
II. **L. RELSAR**, (Schrijver van 1827), Nijpge sentimenteele
 Reizen, uit het hoogduitsch, door **Dr. VAN TOUTEN**, 3de of laatste
 deel grt. 8vo, met gelitographieerden titel en vignet. f 2.40
III. Idem 3 deelen compleet. f 7.20
IV. **Scherts en Ernst**; één deel compleet met
 gelitographieerden titel en vignet. f 2.00
V. **A. E. VAN NOORDEN**, **Katharin**, Geldersch romantisch
 taferel uit de 14de eeuw, oorspronkelijke roman; één deel compleet
 grt. 8vo, met gelitographieerden titel en vignet. f 2.00
VI. Beschrijving van Zwitserland en het Tyrolsche gebied; grt. 8vo op
 fraai velig papier met platen; één deel compleet. f 2.50
 En voor het onderwys de volgende werkjes:
VII. **H. SLUYTERS**, Bijvoegsel op het 4de stukje van het practisch
 cijferboek voor de scholen ten platten lande. f 0.10
VIII. Idem, Oplossingen op de voorstellen, voorkomende in bovengenoemd
 werkje. f 0.15
IX. **P. A. MUYER**, Beknopte geschiedenis der belangrijkste gebeurten-
 nissen in *Europa* van de eerste volken tot op heden; 3de vermeer-
 derde druk. f 0.25

* * Aan het BIBLIOGRAPHISCH INSTITUUT
te Amsterdam, Singel over de Appelmarkt, No. 447, is heden uitge-
geven en alom verzonden:

PROSPECTUS NAAR PROEVE VAN
LETTERDRUK EN PLATEN

VAN EEN
Universeel Woordenboek, of
Onmisbaar Handboek
 VOOR ALLE STANDEN.

in 6 Deelen van 60 à 70 Afleveringen, versierd met 120—140 op
staal gegraveerde Platen: en Kaarten.

Bevattende al het wetenswaardige, dat Godsdiens-, Staat-, Geschied-,
Letter-, Natuur-, Aardrijks-, en Werktuigkunde, alsmede Kunsten en We-
tenschap, -Koophandel, Zeevaart en Krijgszaken betreffen. In korte
bondige Artikels, alsmede Levensbeschrijvingen en Verklaringen van
Kunstwoorden; een en ander met de grootste oopvaardigheid behandeld.

Dit Werk zal bij veertiendaagsche Afleveringen van 3 à 5 vellen, in
roijaal octavo formaat, en met eene nette letter gedrukt, aan HH. Inteeke-
naren, tegen den matigen prijs van 60 cents iedere Aflevering, afgeleverd
worden; welke ook met twee fraaije Staalgravures zalLEN worden versierd.
Het Prospectus, waarin alles breeder ontwikkeld wordt, is bij de Uitge-
vers, het *Bibliographisch Instituut*, en bij de voornaamste Boekhande-
laren en Postdirecteuren des Rijks verkrijgbaar.

TWEE MUZHNESTEN
PRINCE OF TE;

van den Houtg. Weggeb. Heer
J. A. BAKON VAN ZUIJLEN VAN NIEVELT.
Commandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw,
Staatsraad, Gouverneur van Friesland;
uit te geven
ten voordeele der nagelatene Weduwen van den Schipper en
Knecht, die na de droefvige ramp van den 18den October
II. bij Harlingen, in armoede zijn gedomeeld.
DOOR EEN LIEFHEBBER DER MUZIK.
(Prijs f 1.25.)
Het Prospectus is gratis bij alle Boekhandelaars te bekomen.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.